

на възманица-та на Сибирь-та
ми, моведни дворица, не ~~успяха~~ да мо-
грахд наитри спокоествие. (Стрица-
та при мѣси дучи, не можахд да
одобрѣхъ свѣдѣ. И си). Но знае, че
не ще поускаме отъ своеволие да на-
свърбите ^{точно} = старшии си отецъ. Но да
да не го направиете отъ недаяние,
щѣ да ви каже онова, кое-то споредъ
понятиѣ-та ни може да ви настра-
ви, както-то е възможно добри и ра-
душни работи, и съвдоятелно кол-
ко-то е възможно да сподели и бла-
годарни.

и така Сичаите ме съ гонѣно
внимание.

Мож да върватъ, че да-тоу, че до сега
всѣхъ отъ васъ се е пожелавалъ поне
еднѣждѣ: — аресва ли ви да сте болни,
не предпозитате ли да сте здрави?
Кога сте болни, не парите ли да ходѣ-
те да пиете. Ужас денъ останете не